

Identifikační údaje o osobnosti	
Křestní jméno a příjmení, titul	Vratislav Štěpánek, stavitel
Dtto – za svobodna	
Místo a datum narození	Rusko-Armavír, 20.9.1910
Místo a datum úmrtí	Ostrava, 5.2.2000
Vzdělání a dosažené akademické tituly	Průmyslová škola stavební
Zvláštní ocenění veřejná i ostatní	Soudní znalec ve stavebním oboru
O ŽIVOTĚ A DÍLE	
Životopis. <p>Narodil se českému podnikateli v Ruském městě Armavír. Jeho otec se po revoluci 1917 rozhodl vrátit. Bohužel v roce 1919 zemřel. Rodina se v roce 1921 bez prostředků vrátila do republiky. Po vystudování stavební průmyslové školy získával zkušenosti na různých stavbách. Před válkou pracoval nějakou dobu jako úředník na stavebním úřadě v Olomouci. Založil svoji stavební firmu. Po konci války se spojil s bratrem Mojmírem a zahájili rozvoj stavební činnosti na poli prefabrikace. Jejich největší komplex staveb bylo 40 RD v Mariánském údolí u Olomouce, jehož dokončení předcházelo znárodnění v roce 1948. Vznikl podnik Stavební závody, který byl reformován na podnik Moravostav. Od roku 1952 do roku 1953 byl pracovníkem Ústavu prefabrikace. Přešel do Ostravy do VOKD doly, kde byl až do roku 1970. Následoval přechod do ústavu TAZUS pobočka Ostrava, kde pracoval do odchodu do důchodu v roce 1980. V této době byl soudním znalcem ve stavebním oboru.</p>	
Významn počiny i díla a podíl na nich	
Působení v odborných i veřejných společnostech Technický a zkušební ústav stavební	
Odborné i jiné publikace v roku	
Předchůdci a potomci Syn: Ing. Vratislav Štěpánek -PREFA Paskov	

Poznámky: Pokud text dostatečně nepostihuje společenský význam osobnosti, je možné a vhodné zaslat úpravy a doplňky

Podklady: doporučuje: ČSSI – o.p. Olomouc

Jméno a kontaktní adresa autora: Ing. Mojmír Štěpánek, E-mail mojmirstepanek@gmail.com

Zajímavá doba firmy Vratislav Štěpánek začala až v roce 1945 po spojení obou bratrů. Doba obnovy po válce vyzývala k racionalizaci staveb použitím montovaných prvků. Pro výrobu potřebovali provozovnu, kterou stavební firmy obvykle neměly. Koupili pozemky na tehdejší okraji Olomouce v části, kde byla pole. První stavba nebyla administrativní budova, ale cca 100m dlouhá linka pro výrobu předpjatých prvků. Předpínání a jeho velikost se určovala protažením patentovaných drátů. Provádělo se šrouby cca $\varnothing 50\text{mm}$. Beton se vyráběl v míchačce cyklon. Kvalita byla průběžně sledovaná. Administrativa byla v pronajatém bytě na Březinově ulici v Olomouci vzdálené cca 2 km. Pokud je mi známo, byly vyráběny železobetonové prvky, snad jako staveništní. Na předpínací dráze byly vyráběny skříňové části skládky stropu. První velké využití bylo při výstavbě 40 RD v novém sídlišti firmy Moravie v Mariánském Údolí. Pro výrobu prefabrikátů vyvíjeli kontrolní systém hotových prvků. Firma se rozrostla a v roce znárodnění měla maximální možný počet 250 zaměstnanců vč. 2 majitelů a 5 administrativních sil.

Tento druh stavební činnosti nebyl obvyklý. Požádali o vydání nezvyklého živnostenského oprávnění na výrobu betonových částí staveb. Byl vydán pod číslem 1 a byl zároveň jediný.

Podrobnosti neznáme, protože po znárodnění (byla to jedna z největších stavebních firem v Olomouci) bylo nemožné něco během 40 let zkoumat. Bylo to „Kainovo“ znamení pro obě rodiny. Všechny dokumenty o firmě byly „zajištěny“ a tím zničeny při domovní prohlídce 1958 při zatčení Mojžíra.

Po znárodnění bratři pracovali v pozůstatku svého podniku, Vratislav v rozvoji a Mojžíra jako technická kontrola. Vratislav přešel do Ostravy do VOKD doly a později do TAZUSu, kde byl až do důchodu. Mojžíra byl v roce 1956 jmenován hlavním inženýrem v tehdejší Severomoravské Prefě. V roce 1958 byl odsouzen s vedením Severomoravské Prefy. Rozsudek byl v roce 1990 zrušen v plném rozsahu. Po odpykání trestu musel pracovat dle rozsudku 5 let v dělnické profesi. Byl betonářem ve výrobně panelů Pozemních staveb Olomouc. Po 5 letech byl převeden do oddělení přípravy pro panelárnu. V roce 1976 odešel do důchodu.

V Olomouci únor 2021 Ing. Mojžíra Štěpánek

Podklady: doporučuje: ČSSI – o.p. Olomouc

Jméno a kontaktní adresa autora: Ing. Mojžíra Štěpánek, E-mail mojmirstepanek@gmail.com
